

4 timer, skal ske en fornyet vurdering af en anden læge end den, der er tilknyttet den afdeling, hvor indgrebet har fundet sted.

Som sagt mener vi også, at der er flere punkter i lovforslaget, der giver større medmenneskelighed, hvilket også skal være tilfældet anno 2006, med styrkelse af patienternes retsstilling og retssikkerhed. Men som man er blevet klar over, er der et område, hvor vi ikke kan tiltræde revisionen af loven, og det har vi givet udtryk for fra første færd. Det er naturligvis den tvungne opfølgning med udvidelse af adgangen til tvang over for patienter og tvangsmedicinering, hvor vi mener, at man med denne lovhjemmel fravælger andre mere virksomme og medmenneskelige former for opfølgning efter udskrivning fra hospitalet.

Ikke alle mennesker i dette samfund kan klare de mange store krav, der stilles til dem. Mange får en psykisk sygdom, og vi skal som samfund bruge alle de muligheder, der findes, for at sikre behandlingsforløb, nøjagtig som vi gerne vil gøre det over for de somatiske patienter.

I øvrigt mener vi også i Dansk Folkeparti, at alle former for mindsteindgreb skal gennemprøves, førend vi overvejer at tvangsmedicinere patienter, der er udskrevet fra hospital.

Vi har naturligvis lyttet meget til de høringsparter, der har givet deres besyv med. Det er nogle, der virkelig har sat sig ind i lovforslaget, og som ud over det samtidig har det psykiatriske system tæt på. Men også pårørende foreninger og henvendelser fra brugerne af psykiatrien er indgået meget i de overvejelser, vi har gjort os med hensyn til den her lovgivning.

Det er på baggrund af en sammenlægning af hele den palet af viden, at vi mener, at der er andre metoder end tvang, der bør foretrakkes og følges op med over for de psykiatriske patienter. Lad os få fasttømret de udskrivningsaftaler, vi har talt så meget om. Lad os bruge socialpsykiatrien, psykoseteam, ergo- og samtaleterapi, for nærhed er fraværende og en mangelvare over for de psykisk syge, og derfor kan vi ikke stemme for den del af lovforslaget.

Jeg vil desuden knytte et par kommentarer til SF's ændringsforslag – for det er jo ændringsforslagene, vi diskuterer her – som jeg helt klart mener er stillet i en positiv ånd, men som vi ikke kan tilslutte os. Vi mener også, at de indlagte patienter skal have ret til psykoterapibehandling, det er helt i orden fra vores side, men fra SF's side siger man, at der skal være et minimum på

2 timer om ugen, og vi synes ikke, at vi kan være med til, at det implementeres så konkret.

Til sidst vil jeg gerne sige, at vi fra Dansk Folkeparti vil give udtryk for, at tvang i psykiatrien kan bruges i tilfælde, hvor patienter er til fare for sig selv eller andre – det ved vi alle sammen at den kan – og også i et behandlingsøjemed. Vi synes, at den udvidede tvang og tvungen opfølgning er en for kortsigtet løsning.

Som sagt: Såfremt man bruger alle de mulige tiltag, som jeg har skitseret her, som opfølgning med udskrivningsplaner – som loven siger, og hvor distriktspsykiatrien bliver meget mere opsøgende – samt psykoseteam og samtaler, så tror vi på, at problemerne bliver langt færre for de psykiatriske patienter.

Kl. 15.55

Første næstformand (Svend Auken):

Vi siger tak til ordføreren, og så går vi videre i ordførerrækken. Den næste er fru Elsebeth Gerner Nielsen.

Elsebeth Gerner Nielsen (RV):

Jeg vil nøjes med at forholde mig til ændringsforslaget og kort redegøre for, hvad det er, der er årsag til, at vi i Det Radikale Venstre er kommet frem til, at vi må være imod forslaget om ambulante tvang.

For det første mangler der empirisk belæg for, at det rent faktisk vil forbedre livskvaliteten for de psykisk syge, og udgangspunktet, hvis vi gennemfører noget så dramatisk som det her, må være, at vi skal være sikre på, at livskvaliteten bliver bedre. Det er vi ikke.

For det andet er det et meget dramatisk virkemiddel at bringe i anvendelse. Det er med til at dæmonisere og marginalisere de psykisk syge, fordi vi vænner os til at se på psykisk syge mennesker som nogle, der bare kan afhentes af politiet.

For det tredje viser forsøget med gennembrudsprojekter, hvad også mange af mine kollegaer har været inde på, at bare ved almindelige samtaler og ved almindelig opmærksomhed kan man nå vældig langt med henblik på at undgå tvang. Og derfor er det smadderærgeligt, hvis vi her fra Folketingets side skulle gennemføre, at der blev mulighed for at bruge et ekstra tvangsmiddel, når vi nu har et succesfyldt projekt, der viser, at man sagtens kan nå vældig, vældig langt med psykisk syge mennesker ved at tale med dem på en ordentlig måde.